

[Fibiger.]

Ejendommene. Fra radikal-socialistisk Side anføres ofte en Sammenligning mellem Prioritetens og Skatternes Stigning, men denne Sammenligning er ganske urimelig, thi til Prioritetens Stigning svarer meget ofte en Forbedring af Ejendommen, hvorimod en Skattes igning gør Ejendommen mindre værd, og ser vi paa Forholdet mellem Jordværdier og Jordprioriteter nu og tidligere, saa er Forholdet i alt væsentligt det samme.

Ærede Medlemmer har jo faaet omdelt en Henvendelse fra Kreditforeningerne, og jeg antager, man har læst, hvad der staar deri, saa jeg skal ikke gentage det. Jeg husker imidlertid, at da denne Henvendelse fremkom, fremsatte den højtærede Indenrigsminister en Udtalelse i Retning af, at alt, hvad der her stod, var det rene Vrøvl. Jeg tror nu ikke, man helt kan affærdige denne Henvendelse paa den Maade, thi man maa huske paa — saaledes som jeg ogsaa før har paapeget —, at der har været en meget betydelig Stigning i Ejendomsskatterne i den Periode — de anføres i denne Henvendelse fra 1904 og er talmæssigt opgjort —, og at der er indskudt en saa betydelig Prioritet fra det offentliges Side, at derved saa at sige alt det bliver gjort til intet, som man hidtil har indbetalt i Afdrag til sin Kreditforening gennem sine Kreditforeningsrenter og paa anden Maade.

Det er ved at gaa op for os, der gennem Aarene har troet at have afbetalt en Del af vor Gæld til Kreditforeningen, at det i Virkeligheden er Bluff, og at vi egentlig sidder daarligere i det, end den Gang vi begyndte paa at afbetale; det offentlige har jo indskudt en Prioritet foran, som er meget større.

Hele den Udvikling, der er foregaaet, og som jo skal fortsættes, saaledes at man vel maa regne med, at det hele efterhaanden bliver konfiskeret, er af en saadan Art, at man maa se paa den med den største Betænkelighed, af en saadan Art, at de, der nu er Ejere af Jord, maa og vil forstaa, at hvis dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov, saa vil efterhaanden alle de Værdier, de sidder inde med, forsvinde.

Naar jeg saa vender mig til selve Lovforslagets enkelte Bestemmelser, skal det først fremhæves, at Grundideen i Forslaget er denne, at i Fremtiden ændres den kommunale Beskatning, saadan at Ejendomsskylden bliver en fast Skat — vi kan jo ogsaa bruge det foragtede Ord Gammelskat —, der kommer til at hvile paa Ejendommen med en fast Afgift, som maaske nok kan gaa ned, og som i hvert Fald paa et eller

andet Tidspunkt helt vil forsvinde. Man kan nemlig sige sig selv, at hvis dette Lovforslag bliver gennemført, og vi er kommet et Stykke Tid frem, og f. Eks. en Kommune har faaet en Del Nybygninger, saa vil det Tidspunkt komme, da man ganske simpelt ikke kan have Ejendomsskyld paa de gamle Ejendomme, naar man har alle Nybygninger fri for Skat. Der kommer selvfølgelig et Tidspunkt, hvor dette Forhold ikke kan opretholdes, og hvor vi altsaa — uden at det staar i selve Loven — har faaet Grundskylden som eneste Skat.

Der er den Ejendommelighed ved dette Forslag, at det saa at sige er kemisk fri for Beregninger, saaledes at man altsaa selv har maattet foretage eller ladet foretage Beregninger over, hvilke Virkninger Forslaget vil have. Jeg synes nu, det havde været rimeligere, om Regeringen havde bilagt Forslaget med noget Materiale, og jeg maa bemærke, at vi selvfølgelig i det kommende Udvalg maa kræve virkelige Oplysninger om, hvordan Forslagets Virkninger vil være.

Men jeg kan saamænd godt forstaa, at Regeringen kan kviet sig ved at bilægge Forslaget med Beregninger, for man kan sige sig selv, at i det Øjeblik, man gør Ejendomsskylden til en fast Skat, som oven i Købet efterhaanden skal gaa ned, saa kan Virkningen kun være een, den nemlig, at man lægger Skatten ud paa Jorden, og at dette vel i de allerfeste Tilfælde vil sige, at Husmandsbruget kommer til at betale mere i Skat, end det hidtil har gjort. Jeg har selv ladet foretage nogle Beregninger, som ogsaa viser dette.

Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem Hr. Fisker ikke var saa glad ved, at man vilde se paa dette Forslag her som ført ud i dets yderste Konsekvenser, at han foretrak at se paa det og tale om det ud fra den Betragtning, at det kun drejede sig om en lille Forskydning, og at denne skulde ske ganske gradvis. Men naar der er Bestemmelser i Forslaget som denne, at en Kommunalbestyrelse fuldstændig kan lade hele Ejendomsskyldspromillen bortfalde for alle Ejendomme i Kommunen, og at hele Skattebeløbet skal lignes som Grundskyld, saa er dermed i Virkeligheden sagt, at hvor som helst man ønsker det, kan man indføre den hele Grundskyld med det samme. Derfor er det naturligt at se paa og tale om dette Forslag som et Forslag, der i Løbet af kortere eller længere Tid vil medføre, at man faar den fulde Grundskyld indført overalt i Kommunerne.

Det gaar her paa samme Maade som